

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica XIII. Post Trinitat. Evangelivm Lvcae XVII. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Nunc effare, trium fuerit quis proximus illi,
In seuos cecidit qui tristi sorte latrones?
Rettulit hæc domino Legis responsa peritus:
Proximus ille fuit, sortem miseratus acerbam
Qui tulit auxilium cæso, & suscepit egentem,
Ex morte in uitam reuocans, & pectora solans:
Talibus auditis iterum subiecit Iesus:
Vade igitur, similiq; modo fecisse memento,
Proximus, ut debet, tibi sic curabitur omnis.

DOMINICA XIII. POST TRINITAT.

EVANGELIUM LUCÆ XVII. CAP.

ARGUMENTVM.

Mundantur bis quinque uiri, quos lepra tenebat,
E quibus ingrati non redire nouem.

Accidit ut Christus, Solymā dū tēdit in urbē,
Transiret medios fines Galileidos o rē,
Quā

EVANGELIA

Quà iacet herbiferis foecunda Samaria campis.
 Cumq; uia media Castellum fortè subiret,
 Ecce decem uenère uiri, quos lepra tenebat,
 Dira lues, morbiq; genus curabile nulli.
 Utq; propinquantem Dominum uidère, repente
 A longè steterunt tali clamore sonantes:
 Omnipotens nostri Iesu miserere magister.
 Ille uidens miseros, contrà respondet: Abite,
 Vosq; sacerdoti sacris monstrate piandos.
 Iussa citi faciunt, mandata fideliter implent.
 Continuò scabies dissoluitur inter eundum,
 Membraq; mundantur lepræ de sorde maligna.
 Vnus at illorum, cùm se uidet esse leuatum
 A ueteri morbo, quem tempora longa tulisset,
 Protinus ad Christum gressu properante recurrit,
 Glorificans Dominum sublimi uoce potentem,
 Ipsius ante pedes cecidit prostratus Iesu,
 Effundens meritis letanti pectore grates.
 Hic gentilis erat prognatus in urbe Sebaſtes.
 Hoc ubi conspexit, subito respondit Iesus:
 Nónne decem fuerant mundati munere nostro?
 Aut ubi nunc mansere nouem, cur nonq; reuersi?
 Ut meritam possent Domino persolvere laudem.
 Scilicet ex tantò numero redit Ethnicus unus.

O gentis

DOMINICALIA.

O genus ingratum, nec tali munerere dignum,
Hec ubi fatus erat, subito conuersus ad illum,
Qui redijt gratus, tali est sermone locutus:
Surge & abi quocunq; uoles, charissime fili,
Nam tua grata fides ueteri te peste leuauit.

DOMINICA XV. POST TRINITAT.
EVANGELIUM MATTH. VI. CAP.

ARGUMENTVM.

Possibile est nulli dominis seruire duobus:
Absq; Deo uictus nullaq; cura iuuat.

Nemo potest aequè dominis seruire duobus,
At etenim huic aduersus erit, propensum et illi,
Aut uni adfissens alium contemnet iniquè.
Non pariter seruire Deo Plutoq; potestis.
Propterea uobis dico, ne pectore sitis
Sollicito propter mortalis commoda uite:

Quid